

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

18.2.2014

B7-0185/2014

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

vastavalt kodukorra artikli 87a lõikele 3

Komisjoni 12. detsembri 2013. aasta delegeeritud määrus, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1169/2011 (milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele) seoses tehisanomaterjali määratlusega (C(2013)08887 - 2013/2997(DEA))

Matthias Groote

keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon komisjoni 12. detsembri 2013. aasta delegeeritud määruse kohta, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1169/2011 (milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele) seoses tehisanomaterjali määratlusega (C(2013)08887 - 2013/2997(DEA))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 12. detsembri 2013. aasta delegeeritud määrust, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1169/2011 (milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele) seoses tehisanomaterjali määratlusega¹,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 290,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrust (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele, eriti selle artikli 2 lõike 2 punkti t, artikli 18 lõiget 3 ja artikli 18 lõiget 5²,
- võttes arvesse komisjoni ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus uuendtoidu kohta³,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 1333/2008 toidu lisaainete kohta⁴,
- võttes arvesse liidu loetelusid, mis kehtestati komisjoni 11. novembri 2011. aasta määrusega (EL) nr 1129/2011, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1333/2008 II lisa ja kehtestatakse Euroopa Liidu toidu lisaainete loetelu⁵, ja komisjoni 11. novembri 2011. aasta määrusega (EL) nr 1130/2011, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1333/2008 (toidu lisaainete kohta) III lisa, et kehtestada nende toidu lisaainete liidu loetelu, mida on lubatud kasutada toidu lisaainetes, toiduensüümides ning toidu lõhna- ja maitseainetes⁶,
- võttes arvesse komisjoni 25. märtsi 2010. aasta määrust (EL) nr 257/2010, millega kehtestatakse toidus lubatud lisaainete uue hindamise kava kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1333/2008 toidu lisaainete kohta⁷,
- võttes arvesse komisjoni 18. oktoobri 2011. aasta soovitus 2011/696/EL nanomaterjali

¹ (C(2013)8887).

² ELT L 304, 22.11.2011, lk 18.

³ COM(2013) 0894.

⁴ ELT L 354, 31.12.2008, lk 16.

⁵ ELT L 295, 12.11.2011, lk 1.

⁶ ELT L 295, 12.11.2011, lk 178.

⁷ ELT L 80, 26.3.2010, lk 19.

- määratluse kohta¹,
- võttes arvesse tekkivate ja hiljuti avastatud terviseriskide teaduskomitee (SCENIHR) 8. detsembri 2010. aasta termini „nanomaterjal” määratluse teaduslikke aluseid käsitlevat arvamust²,
 - võttes arvesse Euroopa Kemikaali ameti 27. detsembril 2013. aastal toimunud juhatuse 32. koosoleku esialgseid järeldusi³,
 - võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni resolutsiooni ettepanekut,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 87a lõiget 3,
- A. arvestades, et määruse (EL) nr 1169/2011 (toidualase teabe esitamise kohta tarbijatele) artikli 18 lõikes 3 on sätestatud, et tarbijate teavitamiseks tuleb kõik tehisnanomaterjali kujul esinevad koostisosad märkida selgesõnaliselt toidu koostisosade loetelus; arvestades, et toidualase teabe esitamise määruuses esitatakse ka tehisnanomaterjalide mõiste;
- B. arvestades, et toidualase teabe esitamise määruuse artikli 18 lõikega 5 antakse komisjonile kõnealuse määruuse eesmärkide saavutamiseks volitused muuta delegeeritud õigusaktidega tehisnanomaterjali määratlust ja kohandada seda tehnika ja teaduse arenguga või rahvusvaheliselt kokkulepitud määratlustega;
- C. arvestades, et komisjoni soovitus 2011/696/EL sätestatakse nanomaterjalide üldine määratlus;
- D. arvestades, et täielikud liidu loetelud kehtestati komisjoni määrustega (EL) nr 1129/2011 ja (EL) nr 1130/2011, milles sätestati toidu lisaained, mida oli lubatud kasutada enne määruuse (EÜ) nr 1333/2008 jõustumist, pärast seda, kui oli kontrollitud nende ainete vastavust viimati nimetatud määruuse sätetele;
- E. arvestades, et komisjoni delegeeritud määruusega jäetakse uuest tehisnanomaterjali määratlusest välja kõik liidu loeteludes olevad toidu lisaained ja selle asemel soovitatakse seal, et vajadust konkreetse nanomaterjalidega seotud märgistuse järele nende lisaainetega seoses tuleks käsitleda uuesti hindamise kava raames kooskõlas komisjoni määruusega (EL) nr 257/2010, muutes vajaduse korral määruuse (EÜ) nr 1333/2008 II lisas sätestatud kasutustingimusi ja komisjoni määruuses (EL) nr 231/2012⁴ sätestatud toidu lisaainete spetsifikatsioone;
- F. arvestades, et praegu on nimelt toidu lisaained need, mis võivad toidus esineda nanomaterjalidena;

¹ ELT L 275, 20.10.2011, lk 38.

² http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/emerging/docs/scenihr_o_032.pdf.

³ http://echa.europa.eu/documents/10162/13608/preliminary_conclusions_mb32_en.pdf.

⁴ Komisjoni 9. märtsi 2012. aasta määrus (EÜ) nr 231/2012, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruuse (EÜ) nr 1333/2008 II ja III lisas loetletud toidu lisaainete spetsifikatsioonid (ELT L 83, 22.3.2012, lk 1).

- G. arvestades, et kõnealuse üldise erandiga muudetakse kehtetuks kõik tehisanomaterjalidest toidu lisaainete märgistamist käsitlevad sätted; arvestades, et sellega kaotatakse õigusakti peamine kasulik mõju ja see on vastuolus direktiivi põhieesmärgiga tagada jätkuvalt kodanike tervise ja huvide kaitse kõrge tase, andes kodanikele aluse teadliku otsuse tegemiseks;
- H. arvestades, et komisjon õigustab üldise erandi tegemist kõigi olemasolevate toidu lisaainete puhul sõnadega „selliste lisaainete märkimine koostisosade loetelus koos sulgudes järgneva sõnaga „nano” võib tarbijates segadust tekitada, kuna see võib tähendada, et need lisaained on uued, kuigi tegelikkuses on neid toidus sellisel kujul kasutatud aastakümneid”;
- I. arvestades, et selline põhjendus on eksitav ja asjakohatu, kuna toidualase teabe esitamise määruses ei tehta vahet olemasolevatel ja uutel nanomaterjalidel, kuid seal nõutakse selgesõnaliselt kõigi tehisanomaterjalide kujul esinevate koostisosade märkimist;
- J. arvestades, et komisjoni väljendatud kavatsus käsitleda vajadust konkreetsete nanomaterjalidega seotud märgistusnõuete järele seoses liidu loendites olevate toidu lisaainetega uuesti hindamise kava raames on asjakohatu, kuna sellega aetaks segi ohutusküsimused üldiste märgistamisnõuetega tarbija teavitamiseks; arvestades, et see näitab ka asjaolu, et komisjon kahtleb konkreetse nanomaterjalide märgistuse vajaduses, mis on vastuolus toidualase teabe esitamise määruse artikli 18 lõikega 3; arvestades, et toidu lisaaine kas on või ei ole nanomaterjal ja märgistusnõudeid tuleb kohaldada kõigi lubatud nanomaterjalidest toidu lisaainete puhul, sõltumata nende kasutustingimustest või muudest üksikasjadest;
- K. arvestades, et lisaks on lubamatu viidata asjakohatule uuesti hindamise kavale – mis oli olemas juba ajal, kui seadusandja otsustas toidualase teabe esitamise määrusesse lisada selged märgistamisnõuded – katses tühistada need märgistamisnõuded kolm aastat hiljem;
- L. arvestades, et komisjon soovib kasutada komisjoni soovitusel 2011/696/EL esitatud standardmääratlust piirmääraga 50%, mis tuleb üle vaadata, määramata kindlaks ülevaatamise tähtaega;
- M. arvestades, et vastavalt kõnealusele komisjoni soovitusel võidakse erijuhul ja keskkonnaohutuse, tervise, turvalisuse või konkurentsi kaalutlustel arvupõhine suurusjaotuse piirmäär 50 % asendada piirmääraga vahemikus 1 % – 50 %;
- N. arvestades, et tekkivate ja hiljuti avastatud terviseriskide teaduskomitee arvamuse kohaselt võiks nanomaterjali identifitseerimisel kasutada statistilise lähenemise alusel piirmäär 0,15%;
- O. arvestades, et Euroopa Toiduohutusamet, kes konsulteeris oma teaduskomitee ja nanomaterjale toidus ja söödas käsitleva võrgustikuga, teatas 3. oktoobril 2012. aastal komisjonile, et praegust ohutusealast ebakindlust arvesse võttes, oleks toiduga seotud kasutusala korral soovitatav madalam nanomaterjalide piirmäär, nt 10%, mis asendaks

praegu soovitusel esitatud piirmäär 50%;

- P. arvestades, et Euroopa Kemikaali ameti juhatus 32. koosoleku esialgsete järelduste kohaselt olid Euroopa Kemikaali ameti juhatus ja tegevdirektor arvamusel, et praegu nanomaterjalide kohta kättesaadav teave ei ole piisav nende võimaliku mõju asjakohaseks hindamiseks, ning et olukorda tuleb parandada, et kaitsta inimeste tervist ja keskkonda;
- Q. arvestades, et vastavalt Saksa Föderaalse Riskihindamise Instituudi 2008. aastal teostatud representatiivsele uuringule, kuidas avalikkus tajub nanomaterjale, talutakse nanomaterjale kõige vähem toidus¹;
- R. arvestades, et vastavalt komisjoni ettepanekule võtta vastu määrus uuendtoidu kohta, tuleks toidu märgistamise määru sätetatud tehisanomaterjali määratlust kasutada ka uuendtoidu puhul;
- S. arvestades, et tekkivate ja hiljuti avastatud terviseriskide teaduskomitee, Euroopa Toiduohutusameti ja Euroopa Kemikaali ameti arvamuste ning Saksa Föderaalse Riskihindamise Instituudi uuringu kohaselt võib toidus esinevate nanomaterjalide ohutuse küsimus tekitada muret;
- T. arvestades, et komisjoni soovitatud piirmäär 50% on seega vastuolus direktiivi põhieesmärgiga tagada tarbijate tervise ja huvide kaitse kõrge tase; arvestades, et Euroopa Toiduohutusameti soovitatud piirmäär 10% oleks asjakohasem, aga see tuleb üle vaadata;
1. esitab vastuväiteid komisjoni 12. detsembri 2013. aasta delegeeritud määrusele, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1169/2011 (milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele) seoses tehisanomaterjali määratlusega;
 2. on arvamusel, et komisjoni delegeeritud määrus ei vasta alusakti eesmärgile ja sisule ning ületab alusaktiga komisjonile delegeeritud volitused;
 3. palub komisjonil esitada uue delegeeritud õigusakti, milles võetakse arvesse parlamendi seisukohta;
 4. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile ning teatada talle, et delegeeritud määrus ei saa jõustuda;
 5. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

¹ http://www.bfr.bund.de/cm/349/public_perceptions_about_nanotechnology.pdf.